

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.11.2008

Č. j.: R129/2008/02-22930/2008/310-AS/Hr

V Brně dne 12. listopadu 2008

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 2. 7. 2008

- **Mgr. Robertem Perglem, advokátem, Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři, se sídlem Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6,**

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 6. 2008, č. j. S088/2008/VZ-09056/2008/530/LB, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Státního fondu životního prostředí České republiky, IČ 00020792, se sídlem Kaplanova 1913/1, 148 00 Praha 11 - Chodov, zast. ředitelem Petrem Štěpánkem,**

učiněných při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu „**Odborná pomoc při administraci provozních smluv v rámci OPŽP**“ podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jejíž zadání bylo vyhlášeno dne 18. 12. 2007 oznámením o poptávkovém řízení č. 33/2007, č. j. SFZP 028092/2007, ve kterém je dalším účastníkem správního řízení společnost

- **PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s. r. o., IČ 27592936, se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha – Malá Strana, jednající jednatelem Mgr. Matějem Váchou,**

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, s přihlédnutím k ustanovení § 90 odst. 4 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 6. 2008, č. j. S088/2008/VZ-09056/2008/530/LB,

r u š í m

a správní řízení

z a s t a v u j i.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Státní fond životního prostředí České republiky, IČ 00020792, se sídlem Kaplanova 1913/1, 148 00 Praha 11 - Chodov, zast. ředitelem Petrem Štěpánkem (dále jen „zadavatel“), uveřejnil dne 18. 12. 2007 na internetových adresách www.sfzp.cz a www.verejnasoutez.cz zadání veřejné zakázky malého rozsahu „Odborná pomoc při administraci provozních smluv v rámci OPŽP“ podle § 12 odst. 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“).
2. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel 4 nabídky. Z protokolu o vyhodnocení poptávkového řízení vyplývá, že jako nejvhodnější byla vybrána nabídka uchazeče PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s. r. o., IČ 27592936, se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha – Malá Strana, jednající jednatelem Mgr. Matějem Váchou (dále jen „vybraný uchazeč“). Zadavatel následně dne 5. 2. 2008 s vybraným uchazečem uzavřel mandátní smlouvu. Proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky ze dne 18. 1. 2008 podal uchazeč Mgr. Robert Pergl, advokát, Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři, se sídlem Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6 (dále jen „navrhovatel“) dopisem ze dne 5. 2. 2008 zadavateli námitky. Zadavatel dopisem ze dne 15. 2. 2008 těmto námitkám nevyhověl s tím, že je nepovažuje za námitky podle § 110 zákona.
3. Navrhovatel podal dne 28. 2. 2008 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče.
4. Rozhodnutím č. j. S088/2008/VZ-05814/2008/530/LB ze dne 17. 3. 2008 Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření.

Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 6. 6. 2008 rozhodnutí č. j. S088/2008/VZ-09056/2008/530/LB, ve kterém rozhodl, že se správní řízení zastavuje, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou.
6. Z dokumentace předložené zadavatelem Úřad zjistil, že zadavatel v části 2. zadávací dokumentace označené jako „Předmět zakázky“ stanovil, že předmět zakázky se skládá ze sedmi částí, jejichž provedení zadavatel požadoval a blíže v této části zadávací dokumentace specifikoval. V části 6. zadávací dokumentace zadavatel požadoval, aby dodavatelé uvedli jednotkové ceny za dílčí předmět zakázky a aby uvedli celkovou cenu zakázky stanovenou součtem cen za dílčí předmět zakázky.
7. Ustanovení § 12 odst. 6 zákona charakterizuje veřejnou zakázku malého rozsahu jako veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na služby nebo dodávky 2 000 000,- Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 6 000 000,- Kč. Podle § 18 odst. 3 zákona není zadavatel povinen podle tohoto zákona zadávat veřejné zakázky malého rozsahu,

veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v § 6 zákona. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky na služby se podle § 15 odst. 1 zákona stanoví obdobně jako předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky, což v předmětném řízení znamená, že se podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona předpokládaná hodnota veřejné zakázky na služby stanoví z předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za 48 měsíců, má-li být smlouva uzavřena na dobu neurčitou.

8. Zadavatel při určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky vycházel z informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění. Veřejnou zakázku zadavatel ocenil předpokládanou jednotkovou cenou na základě svých zkušeností a předpokládanou hodnotu stanovil na 1 162 000,- Kč. Úřad neshledal pochybení při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky.
9. K názoru navrhovatele, že zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s uchazečem, jehož nabídka překračuje limit dané veřejné zakázky, Úřad uvedl, že pokud zadavatel hodlá úplatně pořídit plnění, naplňující definici veřejné zakázky dle § 7 zákona, je vždy povinen určit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky před zahájením zadávacího řízení. Tato výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky je pak rozhodující pro určení, zda se bude jednat o veřejnou zakázku nadlimitní nebo podlimitní, či o veřejnou zakázku malého rozsahu. K tomu Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že po zahájení zadávacího řízení se již výše předpokládané hodnoty nemění a zadavatel postupuje podle předem stanovených pravidel přesto, že se nabídkové ceny od předpokládané hodnoty mohou lišit, a to i v případě, kdy nabídkové ceny (včetně ceny vítězné) překročí limit stanovený v § 12 zákona pro jednotlivé druhy veřejných zakázek. V šetřeném případě zadavatel stanovil předpokládanou cenu veřejné zakázky v souladu se zákonem, a proto není rozhodující, že výsledná nabídková cena překročí limit pro zakázku malého rozsahu. Zadavatel není v takovém případě oprávněn vylučovat uchazeče, kteří tento limit překročili, příp. rušit zadávací řízení.
10. V závěru napadeného rozhodnutí reagoval Úřad na tvrzení navrhovatele, týkající se toho, že zadavatel zahájil zadávání veřejné zakázky postupem pro podlimitní veřejné zakázky. Podle zjištění Úřadu zadavatel vyzval uchazeče k podání nabídek formou uveřejnění na shora citovaných internetových adresách a nikde se nezmínil o tom, že by veřejnou zakázku považoval za podlimitní, z čehož vyplývá, že nebylo zahájeno zadávání postupem pro podlimitní veřejnou zakázku.
11. Podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele je podání řádných námitek. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, neměl navrhovatel podle § 110 odst. 1 zákona právo podat námítky a ve smyslu § 110 odst. 5 zákona ani návrh na přezkoumání k Úřadu. S přihlédnutím k důvodu, že návrh nebyl podán oprávněnou osobou, Úřad správní řízení zastavil.

II. Námítky rozkladu

12. Dne 2. 7. 2008 byl Úřadu doručen rozklad podaný navrhovatelem, kterým navrhovatel napadá rozhodnutí Úřadu v celém rozsahu. V úvodu rozkladu navrhovatel konstatuje, že nesouhlasí se závěrem Úřadu, že by zadavatel postupoval v souladu se zákonem při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Podle navrhovatele je právní názor Úřadu v rozporu s § 13 odst. 2 zákona, který ukládá zadavateli postupovat v souladu

s pravidly stanovenými zákonem. Podle navrhovatele Úřad nerespektoval obecná pravidla stanovená v § 6 zákonem.

13. Navrhovatel dále v rozkladu namítá, že zadavatel nesprávně určil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky tím, že zjevně podcenil vztah mezi kvalitou nabízených služeb a jejich cenou. Pokud vybraný uchazeč nabídl své právní služby na požadované úrovni, nabídl za ně pro sebe odpovídající ohodnocení. Nabídka vybraného uchazeče však zásadním způsobem neodpovídala zadavatelem stanovené předpokládané hodnotě, kterou překročila téměř o 100 %. Podle názoru navrhovatele dokonce překročila finanční limit pro danou kategorii veřejných zakázek stanovený zákonem. Navrhovatel je toho názoru, že v takovém případě měl zadavatel zadávací řízení zrušit a vyhlásit nové, tak aby vyhovovalo kvalitativním požadavkům zadavatele.
14. Navrhovatel dovozuje v rozkladu, že zadavatel nesprávně určil předpokládanou hodnotu pravděpodobně z toho důvodu, že veřejné zakázky, které mu sloužily pro výpočet „hodinové ceny“, neodpovídaly rozsahem, kvalitou a složitostí předmětné veřejné zakázce. Pokud ostatní uchazeči nabídli ceny, které odpovídaly nebo byly dokonce nižší než předpokládaná hodnota zakázky, bylo to z toho důvodu, že ve svých nabídkách zohlednili zadavatelem předpokládanou kvalitu služeb, která ovšem zadavateli nevyhovovala.
15. Navrhovatel dále namítá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky nebyla stanovena zadavatelem reálně, neboť neodpovídala předmětu a rozsahu veřejné zakázky. Z toho důvodu nerespektovala základní principy zadávacího řízení stanovené v § 6 zákona, což ve svém důsledku znamenalo, že zadavatel obešel finanční limity pro jednotlivé druhy veřejných zakázek a dopustil se diskriminačního jednání vůči dodavatelům. Zadavatel si tak ulehčil způsob zadávacího řízení, a tím se dopustil správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Na podporu svých tvrzení, uvedl navrhovatel v podaném rozkladu právní závěry vybraných autorů, které se týkají dané problematiky.
16. Navrhovatel nesouhlasí s právním názorem Úřadu, obsaženém v napadeném rozhodnutí, že pokud byla předpokládaná hodnota stanovena v souladu se zákonem, jak tomu bylo v šetřeném případě, není rozhodující, že výsledná nabídková cena překročí limit a zadavatel není v takovém případě oprávněn vylučovat uchazeče, kteří tento limit překročili, příp. rušit zadávací řízení. Navrhovatel tvrdí, že stanovisko uvedené v napadeném rozhodnutí je v rozporu s principy zákona, což by mohlo vést k širokému obcházení ustanovení zákona.
17. Podle navrhovatele pokud by zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu zakázky a posléze rozhodl, že vítězná nabídková cena je taková, která finanční limit překračuje, došlo by k hrubé diskriminaci ostatních dodavatelů a k obcházení zákona. Jako příklad diskriminace uvádí navrhovatel u podlimitních a nadlimitních zakázek povinnost uveřejnění výzvy v Úředním věstníku Evropské unie a diskriminaci dodavatelů na úrovni ES. U zakázek malého rozsahu a u podlimitních zakázek např. v nemožnosti účinné obrany dodavatele při nesprávném postupu zadavatele v řízení. Mohlo by tak docházet k účelovému obcházení zákona s tím, že by zadavatel sice dle zákonných postupů určil předpokládanou hodnotu zakázky, ale vybral by jako vítěznou zakázku tu, jejíž nabídková cena byla několikanásobně vyšší a překračovala dokonce finanční limity, čímž by se zadavatel vyhnul některým omezením a povinnostem, které souvisí se zadáváním zakázek s vyššími finančními limity.

18. Navrhovatel v této souvislosti argumentuje tím, že by dle právního závěru Úřadu mohl nastat případ, kdy zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v §§ 13 – 16 zákona (nikoliv však stanovenými v § 6 zákona) určil předpokládanou hodnotu zakázky např. ve výši 800 000,- Kč a jako vítěznou pak vybral tu, jejíž nabídková cena byla 8 000 000,- Kč.
19. Podle navrhovatele je protizákonné každé určení předpokládané hodnoty, v jehož důsledku by probíhalo „jednodušší“ zadávací řízení, a které by bylo skončeno výběrem nabídky, která překračuje finanční limit. V případě předložení nabídky, která překračuje finanční limit, je dle názoru navrhovatele povinností zadavatele takovou nabídku vyřadit jako nabídku nepřijatelnou podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona. Své závěry navrhovatel opírá o citace z některých komentářů zákona.
20. Závěrem navrhovatel shrnuje, že zadavatel nesprávně a protizákonně určil předpokládanou hodnotu zakázky a v důsledku toho nesprávně zahájil zadávací řízení v režimu zadávání zakázky malého rozsahu. V šetřeném případě se mělo dle navrhovatele jednat o veřejnou zakázku podlimitní. Zadavatel tak svým nesprávným postupem omezil navrhovatele v jeho oprávněních, vyplývajících z ustanovení § 110 a násl. zákona, resp. § 113 a násl. zákona.
21. Navrhovatel namítá, že nesouhlasí s názorem Úřadu v napadeném rozhodnutí, že společně s podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele podal navrhovatel alternativně podnět ve smyslu § 113 zákona. Upozorňuje, že již ve svém návrhu ze dne 26. 2. 2008 uvedl, že pokud Úřad nebude považovat navrhovatele za aktivně legitimovaného, vyzývá Úřad, aby případně zahájil řízení o přezkumu úkonů zadavatele z moci úřední ve smyslu § 113 zákona a návrh navrhovatele aby v takovém případě považoval za podnět k zahájení tohoto řízení.
22. Navrhovatel v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

III. Řízení o rozkladu

Vyjádření zadavatele k rozkladu

23. Ve svém vyjádření k podanému rozkladu zadavatel nesouhlasí s právními názory navrhovatele a jeho tvrzeními. Podle zadavatele navrhovatel ve svém rozkladu neuvedl žádné relevantní důvody, na základě nichž by mělo být rozhodnutí zrušeno. Zadavatel naopak poukazuje na stanovisko Odboru veřejného investování Ministerstva pro místní rozvoj podle něhož: „Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky je zadavatel dle § 13 odst. 1 zákona povinen stanovit před zahájením zadávacího řízení. Výše předpokládané hodnoty je rozhodující pro určení zda se bude jednat o veřejnou zakázku nadlimitní či podlimitní (popřípadě veřejnou zakázku malého rozsahu) a která ustanovení zákona se tedy budou na zadávací řízení vztahovat. Po zahájení zadávacího řízení se již výše předpokládané hodnoty nemění a zadavatel postupuje podle předem stanovených pravidel přesto, že se nabídkové ceny od předpokládané hodnoty budou lišit. To platí i v případě, že nabídkové ceny (včetně ceny vítězné nabídky) překročí limit, stanovený v § 12 zákona pro příslušnou „kategorii“ veřejné zakázky – vždy však za předpokladu, že zadavatel při určování předpokládané hodnoty postupoval v souladu s pravidly

uvedenými v §§ 13 – 16 zákona. Pokud byla předpokládaná hodnota stanovena v souladu se zákonem, není rozhodující, o kolik procent překročí výsledná nabídková cena příslušný limit. Zadavatel není v takovém případě povinen zadávací řízení rušit.

24. Závěrem svého vyjádření navrhl zadavatel, aby rozklad byl v celém rozsahu zamítnut.

Vyjádření vybraného uchazeče k rozkladu

25. Vybraný uchazeč se v rámci svého vyjádření k rozkladu zcela ztotožnil se závěry obsaženými v rozhodnutí Úřadu. O správnosti stanovení předpokládané ceny zakázky zadavatelem svědčí podle názoru vybraného uchazeče i to, že průměrná nabídková cena všech uchazečů se předpokládané ceně stanovené zadavatelem velmi blíží. Podle názoru vybraného uchazeče proběhlo celé zadávací řízení naprosto transparentním způsobem při respektování všech zákonných ustanovení a principů. Závěrem proto vybraný uchazeč navrhl potvrzení napadeného prvoinstančního rozhodnutí.

Stanovisko předsedy Úřadu

26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
27. Vzhledem k tomu, že jsem zjistil skutečnosti, které odůvodňují postup podle § 90 odst. 4 správního řádu, a proto napadené rozhodnutí ruším a řízení o rozkladu zastavuji.

IV. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

28. V rámci řízení o rozkladu jsem se ztotožnil se závěry Úřadu v tom, že zadavatel při určení předpokládané ceny veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem a respektoval zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace při zadávání veřejné zakázky. Zadavatel při určení výše předpokládané ceny zachoval pravidla stanovená v zákoně a přitom vycházel z vlastních zkušeností, údajů a informací o veřejných zakázkách stejného či obdobného předmětu plnění. Protože zadavatel postupoval v souladu se zákonem, především v souladu s § 13 odst. 2 zákona a předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena řádně a v souladu se zákonem, konstatuji, že se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu. Vzhledem k této skutečnosti tedy není dána věcná příslušnost Úřadu k přezkumu předmětného zadávacího řízení.
29. Ustanovení § 114 odst. 3 zákona taxativně vymezuje důvody, pro něž Úřad zahájené řízení zastaví. Jedním z těchto důvodů je věcná nepříslušnost Úřadu, přičemž splnění této podmínky musí být za každých okolností zkoumáno primárně. Podmínka věcné příslušnosti je základní a zásadní podmínkou, přičemž porušení kritéria věcné příslušnosti znamená vážnou vadu řízení a zakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ex offo, jak cestou řádných, tak mimořádných opravných prostředků. Absolutní nedostatek věcné příslušnosti za určitých okolností způsobuje nulitu aktu, který od počátku nezakládá presumpci správnosti ani právní účinky tohoto aktu.

30. Věcná nepříslušnost Úřadu k přezkoumání zakázek malého rozsahu plyne ze zákonné definice zadávacího řízení, kterou nelze vztáhnout na jakýkoliv postup zadavatele, na jehož konci dojde k zadání veřejné zakázky, ale pouze na takový postup zadavatele, který je definován zákonem, konkrétně taxativním výčtem uvedeným v § 21 odst. 1 zákona. Zadávacím řízením je tak pouze otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním i bez uveřejnění, soutěžní dialog a zjednodušené podlimitní řízení. Tento taxativní výčet pak nemůže být výkladem rozšiřován, neboť pouze tyto postupy splňují podmínku „postupu ... podle tohoto zákona“. Proto pokud zadavatel v šetřeném případě nepoužil žádné ze zákonem taxativně vymezených zadávacích řízení, pak nelze dovozovat, že se v šetřeném případě jednalo o zadávací řízení, a proto ani nelze dovodit, že rozhodnutí o výběru nejnižší nabídky bylo ve smyslu § 17 písm. k) zákona „zadáním ... uskutečněným v zadávacím řízení“, které by zakládalo věcnou příslušnost Úřadu. V šetřeném případě byl zadavatel k postupu mimo zadávací řízení oprávněn na základě § 18 odst. 3 zákona, neboť se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu. Jeho postup tak byl v souladu se zákonem, přičemž Úřad není oprávněn přezkoumávat postup zadavatele v případě zakázky malého rozsahu.
31. Ke shora uvedenému dále uvádím, že Úřad jakožto subjekt veřejného práva je oprávněn činit pouze to, co mu zákon výslovně dovoluje. Proto pokud ustanovení § 112 odst. 2 zákona vymezuje jednotlivé pravomoci Úřadu taxativním výčtem a v § 112 odst. 2 písm. b) zákona omezuje pravomoc Úřadu přezkoumávat soulad postupu zadavatele se zákonem pouze na případy zadávání veřejné zakázky, pak je zřejmé, že Úřad je oprávněn přezkoumávat pouze případy zadávání veřejných zakázek, tedy zadávací řízení. Vzhledem k tomu, že se v šetřeném případě nejednalo o zadávací řízení, jak bylo rozvedeno výše, Úřad nemá pravomoc postup zadavatele přezkoumat, neboť by tím činil více, než mu zákon umožňuje. Na základě této skutečnosti jsou námitky navrhovatele irelevantní, neboť vzhledem k nedostatku věcné příslušnosti Úřadu nemůže být zadávací řízení předmětem správního řízení vedeného u Úřadu.
32. Úřad tedy pochybil, když se primárně nezabýval svou věcnou příslušností a zastavil správní řízení z jiného důvodu, konkrétně z důvodu návrhu podaného neoprávněnou osobou. Postup Úřadu tak vykazuje vady procesního charakteru, pro které jsem byl nucen napadené rozhodnutí zrušit. Protože však současně je splněn jiný z důvodů dle § 114 odst. 3 zákona pro zastavení správního řízení (věcná nepříslušnost Úřadu), lze konstatovat, že nastala skutečnost předvídaná v § 90 odst. 4 správního řádu, která odůvodňuje zastavení řízení. V souladu s § 90 odst. 4 správního řádu jsem proto bez dalšího zrušil napadené rozhodnutí a řízení jsem zastavil.
33. Pro úplnost rovněž uvádím, že z pohledu věcné správnosti jsem se s právním názorem Úřadu na neoprávněnost návrhu navrhovatele v plné míře ztotožnil. Shodně s názorem Úřadu mám tedy za to, že v případě zakázky malého rozsahu navrhovatel není podle § 110 odst. 1 zákona oprávněn podat námitky proti úkonům zadavatele, a tedy ani nebyl oprávněn podat návrh k Úřadu ve smyslu § 110 odst. 5 zákona. Návrh tak byl v tomto smyslu podán neoprávněnou osobou a pokud by byla dána věcná příslušnost Úřadu k přezkoumání zadání dotčené zakázky, byl by tento nedostatek oprávnění navrhovatele řádným a zákonným důvodem pro zastavení správního řízení podle § 114 odst. 3 zákona. V šetřeném případě však byl Úřad primárně povinen posoudit, zda je věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu, a teprve v případě kladné odpovědi na tuto otázku zkoumat, zda je návrh podán v souladu s § 114 a případně jej zamítnout z jiných důvodů vyjmenovaných v § 114 odst. 3 zákona.

K některým námitkám rozkladu

34. K námitce zadavatele, že některé nabídky překročily limit pro zakázku malého rozsahu uvádím, že není rozhodující skutečnost, že výsledná nabídková cena překročí příslušný limit. Zadavatel v takovém případě není oprávněn vyloučit uchazeče, kteří tento limit překročili, proto návrh navrhovatele na zrušení zadávacího řízení není opodstatněný i z tohoto důvodu. Podle § 12 odst. 3 zákona se veřejnou zakázkou malého rozsahu rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby 2 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty. Předmětné správní řízení se týká veřejné zakázky na služby, finanční limit pro tuto zakázku nebyl překročen, neboť nabídka vybraného uchazeče činila 2 000 000 Kč bez DPH.
35. K námitce navrhovatele, že zadavatel vybral jako nejvhodnější tu nabídku, která překračuje finanční limit, čímž mohlo dojít k diskriminaci ostatních uchazečů a obcházení zákona, uvádím, že zadavatel byl nucen vybrat jako nejvhodnější tu nabídku, která má nejnižší nabídkovou cenu. Jelikož i nejnižší nabídková cena překročila předpokládanou hodnotu veřejné zakázky stanovenou zadavatelem, byl zadavatel nucen vybrat ji jako nejvhodnější.
36. Navrhovatel v rozkladu dále namítá, že Úřad nepřistupoval k jeho návrhu ze dne 26. 2. 2008 jako k podnětu na zahájení správního řízení z moci úřední ve smyslu § 42 správního řádu. K tomu uvádím, že Úřad přijal podání navrhovatele jako návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Řízení z moci úřední Úřad nezačal, neboť neshledal v postupu zadavatele rozpor se zákonem. S těmito závěry Úřadu se ztotožňuji a dodávám, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v souladu se zákonem, jednalo se tedy o zakázku malého rozsahu, a proto nebyl dána věcná příslušnost k rozhodnutí Úřadu o návrhu.

V. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly skutečnosti odůvodňující zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení podle § 90 odst. 4 správního řádu, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Státní fond životního prostředí České republiky, Kaplanova 1913/1, 148 00 Praha 11
2. Mgr. Robert Pergl, advokát, AK Dáňa, Pergl a Partneři, Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6
3. PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s. r. o., Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha – Malá Strana
4. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce